

Det förfärliga blotet på Castmans väg den 26 januari, Anno 2002

Det hände sig sålunda, att ett försenat midvinterblot långt om länge hos wikingen Svenne Tvärilsk i januari detta nådens år 2002 kunde avhållas. Då en av de förfärliga bärsärkarna sedan länge bosatt sig söderut i riket och endast sporadiskt besöker de småländska hembygderna blev planeringen i hög grad beroende av denne enskilde wikings använda färdvägar. Lyckligtvis kunde dessa just vid föreliggande tillfälle ansluta till Eksjö stad. Sålunda hade då samtliga fem i projektet ingående wikingar möjlighet att sammanstråla i den Tvärilskska bostaden.

Då nämnde Tvärilsk med tiden blivit alltmer tyngd av år och i motsvarande grad understundom besväras av sviktande minnesfunktioner måste densamme med sorg konstatera, att någon inbjudan till vår uppskattade Hederswiking Örtug inte utgått. Det befanns också övermåttan oförskämt att först samma dag och stund tilldragelsen ägde rum påkalla uppmärksamhet därom. Därför genomfördes således blotet utan närvaro av denne Projekt Wikings välvillige främjare. Att hans Hederswikingakollega Albert Engström inte kunde närvara har däremot naturligtvis helt andra och alldeles opåverkbara orsaker, som torde vara väl kända. Han lämnade ju detta jordelivet redan 1940.

Det är nu vår innerliga förhoppning att broder Örtug skall betrakta det vid föreliggande tillfälle av honom ej inmundigade mjödet som innestående till nästa blot, och projektets ledning skall i hög grad vinnlägga sig om att då i god tid inkomma med inbjudan till detsamma! Vi hoppas att Håkan Örtug trots sin lekamliga frånvaro vid blotet via detta förhållandevis utförliga referat ändå skall kunna bilda sig en uppfattning om vad som sig då tilldrog – och om vilka avgörande beslut som där fattades.

För att först utreda de fysiska förutsättningarna kan nämnas, att bröderna Blotglade och Hårfagre tidigt anlände i den förstnämndes automobil. Järnsaxe anlände i laga tid, klockan 18.00 om aftonen, till det Tvärilskska residenset, och vår sydländske broder Bråddgarve kom först omkring en halvtimme senare, vilket han också via telefon ordentligt informerat om.

Efter hälsningsceremonierna kunde wikingarna slå sig ned och låta sig vederkvickas av husets nybryggda mjöd, med tilltugg av älgkött och torkade enbär – ingredienser vilka gemensamt förpackats i små korvliknande enheter.

Efter hand vidtog så de egentliga ”förhandlingarna”, i huvudsak enligt den av Tvärilsk framtagna ”saktavlan” (dagordningen). Resultatet framgår av följande referat, där förekommande diskussioner givetvis förkortats till ett minimum och endast det mest väsentliga medtagits. Alltså:

1. Skall projektet fortsätta?

Samtliga närvarande, alltså 100% av samtliga i projektet ingående wikingar, tycktes synnerligen enhälligt vara av uppfattningen att projektet skall fortsätta. Ingen hade den ringaste tanke på möjligheten att låta upplösa detsamma, dela på projektets tillgångar och gå var och en åt sitt håll. Ett samfällt ja blev således svaret på frågan!

2. I vilken form skall projektet då fortsätta, och skall nuvarande målsättning bibehållas?

Även här syntes samtliga vara av den övertygelsen att projektets nuvarande inriktning inte borde förändras, och man beslöt med acklamation att fastställa nuvarande målsättnings fortsatta giltighet*. Det faktum att femårsprojektet nu är inne på sitt elfte år tycktes inte i någon högre grad besvära de ålderstigna wikingarna, utan samtliga föreföll se framtiden an med tillförsikt och således ha för avsikt att utsträcka sin levnad åtminstone till målsättningens konkreta uppfyllelse.

3. Ekonomisk förvaltning?

De i fonder investerade 30.000 kronorna hade vid sistlidna årsskifte ”stigit” till 24.085 kr – vilket väl får anses vara en något tveksam tillväxt. Dock har resultatet förändrats med ca 2.000 kr i positiv riktning sedan föregående kvartalsrapport. Möjligen kan således ett visst glädjande trendbrott spåras.

På vårt ordinarie konto, där projektwikingarnas månatliga insatser kontinuerligt ackumuleras, fanns vid årsskiftet sammanlagt 15.742 kronor. Det totala värdet av projektets tillgångar belöper sig således till knappt 40.000 kr, vilket trots allt torde vara att anse som en i dessa sammanhang respektabel summa.

En viss diskussion utbryter nu omkring den fortsatta ekonomiska förvaltningens principer. Ganska snart utkristalliseras den synpunkten att 10.000 kr av de på kontot inestående medlen bör investeras i värdepapper, på samma sätt som vi tidigare placerade 3 x 10.000 kr i olika fonder. Efter en inte alltför ingående diskussion och analys var församlingen redo för beslut i frågan. Beslutet innebar att **projektet placerar 10.000 kr i Ericsson-aktier**.

Avgörande för beslutet var givetvis inte endast den nyss offentliggjorda rapporten om företagets ca 30 miljarder kronors förlust under föregående verksamhetsår. Församlingen tog också hänsyn till att Ericsson under året har tecknat två ramavtal med ”China Telecom Group Guangdong” och ”Guang-dong Mobile Communications”. Ordervärdet ligger där på 550 MUSD. Ericsson, Industrivärden, Investor och Merrill Lynch lanserar ett Internet riskkapital-bolag med 300 MUSD, som skall investeras huvudsakligen i bolag som utvecklar teknologi för mobilt Internet. Företaget har redan tecknat fem kontrakt till ett värde av 1.6 miljarder SEK som gäller utbyggnad av China Unicoms GSM-nät i de fem provinserna Jilin, Sichuan, Jiangsu, Anhui och Hubei.

Även om det inte nämndes i sammanhanget, förtjänar också påpekas, att Ericsson och Red Hat Inc startar ett strategiskt samarbete för att utveckla konsumentprodukter och tjänster för hemkommunikation, vilket på sikt kan komma att ha betydelse för aktiens utveckling.

Tvärilsk och Blotglade får uppgiften att inom kort besöka aktuell bank och genomföra transaktionen.

I detta sammanhang bör måhända också nämnas det faktum att församlingen enhälligt beslöt att öka hittillsvarande månatliga insatser med 100% - alltså till **200 kr per man och månad**. Detta med avseende på förbättrade förutsättningar för målsättningens genomförande. Mer om detta längre fram. Var och en av wikingarna ordnar på egen hand nämnda utökning av den månatliga automatiska överföringen till det gemensamma wikingakontot – så att det kan fungera vid nästa lönetillfälle, i slutet av februari 2002.

* ”Att ombord på egen eller hyrd segelbåt på något av världens hav, i sann wikingaanda vid lämplig tidpunkt tillsammans genomföra en spännande, intressant och njutbar segling, varom runor kan ristas och skrönor berättas”

4. Wiking-Runans framtid?

På den underbemannade redaktionens direkta förfrågan tycktes övriga 4/5 av projektets wikingar vara tämligen överens om att en utgivning på nuvarande nivå bedöms som helt adekvat. Vissa skiftningar och nyanser i uttalandena antydde en avsevärd tillfredsställelse med sakernas tillstånd beträffande såväl publikationens utgivningsfrekvens som dess innehåll och utförande. Aktuell redaktion valde att tolka detta som fortsatt förtroende för uppgiften och avser därför att även fortsättningsvis efter bästa förmåga fullfölja uppdraget.

5. Aktiviteter under icke seglationssäsong?

Här gjordes vissa nostalgiska erinringar om ”flydda dar”, då projektets wikingar t.ex. under en period vintertid genomförde besök i ortens offentliga simhall, där dels wikingarna utan båt förflyttade sig ett antal längder i aktuell vattensamling och dels därefter gemensamt intog dryck med tilltugg. Tvärlisk hade också vid dessa tillfällen iordningställt nautiska frågor av lämplig svårighetsgrad, vilka av närvarande wikingar enskilt besvarades under kaffedrickningen. Ävenså har gemensam repetition av nautiska kunskaper på vår gemensamma arbetsplats under någon period genomförts.

Sedermera har wikingarnas geografiska spridning i någon mån gjort gemensamma aktiviteter mer svårorganiserade, varför sådana på sistone ej varit särdeles frekvent förekommande. Bl.a. broder Hårfagre hade nu förslag om sådant som tennisspel eller just detta med simning, vilket ju onekligen hör nära samman med ett element som inte borde vara wikingar helt främmande. Något beslut i frågan kunde inte tas vid detta tillfälle, varför det fortfarande är öppet för positiva förslag.

6. ”Målsättningsseglingen”.... Var, när och hur?

Under senare tid har vissa diskussioner förts omkring lämpligt mål för den gemensamma seglingen (“...varom runor kan ristas och skrönor berättas...”). Såväl Greklands övärld som Västindien och Thailand har därvid förekommit som tänkbara alternativ. Det synnerligen modesta förslaget om en bussresa till Hult eller Hjaltevad och någon liten roddtur i en lokal vattensamling där avfärdas som inte tillräckligt avancerat för vare sig vår nautiska kompetens eller våra ekonomiska förutsättningar. Fredrik Brådgårve lanserar i stället med viss entusiasm just Västindien och framhåller bland annat det kristallklara vattnet och de gynnsamma vindarna som argument. En bekants redovisade erfarenheter från aktuella vatten tycks också ha haft en inspirerande betydelse.

Thailand och Medelhavet finns fortfarande med i diskussionen som tänkbara alternativ, och något definitivt beslut fattas inte vid föreliggande blot. Däremot framkommer ganska snart enighet omkring tidpunkten. Sålunda beslutas, att **aktuell segling skall genomföras om två år**, företrädesvis någon del av vinterhalvåret 2003-2004, då de egna skutorna finns på torra land. Dock införs den reservationen att t.ex. kraftfulla tipsvinster eller en svindlande börsuppgång kan förändra de ekonomiska förutsättningarna och möjliggöra en tidigareläggning av genomförandet. I så fall behöver vi inte känna oss bundna av nu fattade beslut, utan kan givetvis när som helst i stadgeenliga former fatta nya beslut. Med tanke på den relativt sett höga kostnaden för resan till fjärran mål förefaller det rimligt att utsträcka aktuell segling till åtminstone två veckor, vilket också är församlingens gemensamma uppfattning.

I denna diskussion framkommer också idén om höjande av det månatliga sparandet till 200 kr per man och månad – vilket redan omnämnts under punkten 3 ovan om ekonomisk förvaltning.

Vid smått nostalgiska erinringar från femårsprojektets första tio år kommer samtalet in på vår gemensamma segling till Gotska Sandön 1995, då sist tillkomne wikingen Järnsaxe ännu ej hade involverats i projektet. Framför allt tycks Hårfagre, med sin välkänt altruistiska läggning, må dåligt på grund av det ovedersägliga förhållandet att Järnsaxe ej kan dela dessa upplevelser med oss andra, och han uttrycker därför en önskan om att göra ytterligare en gemensam segling till denna ö, just för att introducera den i senast tillkomne medlemmens erfarenheter och göra honom delaktig i upplevelsen av denna fantastiska sagoö. Detta skulle givetvis kunna genomföras alldeles oavsett här behandlade ”målsättningssegling” och under mer opretentiösa former. Krävs endast samtidig ledighet några dagar under sommarhalvåret. Till ett sådant ”delprojekt” kan vi återkomma.

7. Övriga frågor – ”Extern wiking”

I samband med diskussionen om den segling som innebär uppfyllandet av projektets slutliga målsättning framför Brådgarve ett förslag om ett externt tillskott till besättningen. Det handlar om den relativt jordbundne vikingaättlingen Mikael Gunnarsson, boende i Huskvarna, vilken faktiskt redan vid tidigare omnämnda segling till Gotska Sandön 1995 var besättning ombord på Brådgarves egen båt ”Gökungen”. Han visade sig då vara en i allt väsentligt stabil, pålitlig, kompetent och sympatisk person, som den gången i hög grad utgjorde en förstärkning i eskaderbesättningen. Det förefaller vara ett mycket rimligt antagande att han även vid den om två år tänkta seglingen på samma sätt skulle innebära en positiv faktor ombord. Dessutom är båtar av den storlek vi kommer att behöva oftast utrustad för sex personer, och om vi på detta sätt fyller alla kojplatser innebär detta självfallet en reduktion av kostnaden per person för båthyran.

Vi som 1995 hade förmånen att få träffa sagde ”externwiking” hyser inga betänkligheter, utan tillstyrker omgående Brådgarves förslag. Järnsaxe förlitar sig uppenbarligen på övrigas goda omdöme och instämmer i förslaget. Det hela innebär självklart, att Mikael inför den aktuella resan bidrar med samma ekonomiska insats som vi övriga. För att redan nu påbörja hans ”inskolning” i projektet förklarar sig Wiking-Runans något underbemannade redaktion villig att producera en extra Runa vid varje utgivningstillfälle och tillsända honom.

Sålunda har saktavlans samtliga punkter behandlats. Tilläggas kan möjligen att de senare punkterna avhandlades under intagande av viss fast och flytande näring. Innan sällskapet skingrades beskådades också ett par videoband från segelsäsongen 1991 – nämligen från såväl ”Fyrudden Race” som ”Byxelkroken” nämnda år. Nästan obegripligt att mer än tio år förflutit sedan dessa kappseglingar ägde rum! Och för ett femårsprojekt är naturligtvis tio år en högst avsevärd tidsrymd!!

Vid präntet: *S. Tväriåsk*